

KARTA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

NUMER ZESPOŁU

49

KATEGORIA

A

NAZWA ZESPOŁU

Siersza

PRZEKAZUJĄCY

KWK Siersza

WYKONAWCA SPISU

KWK Siersza

ROK PRZEKAZANIA

2001

MIJSCOWOŚĆ

Trzebinia

GMINA

Trzebinia

POWIAT

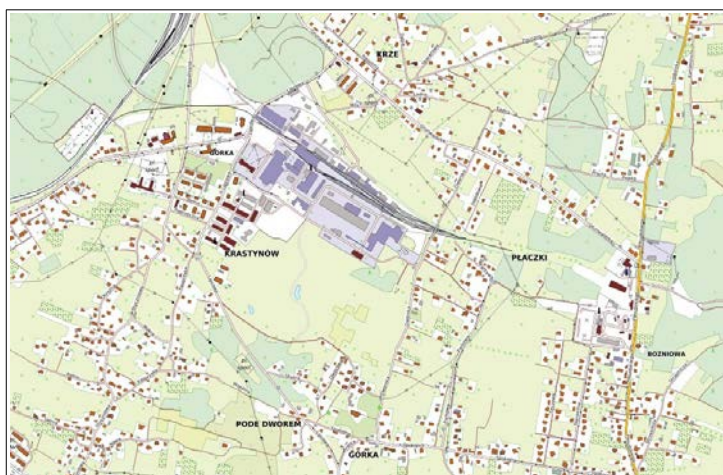
Chrzanów

WOJEWÓDZTWO

małopolskie

REJON DOKONANEJ EKSPLOATACJI

Trzebinia

CHARAKTERYSTYKA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

ZAKRES CHRONOLOGICZNY

–

–

–

	DOK. TEKSTOWA	DOK. KARTOGRAFICZNA	SUMA
ILOŚĆ JEDNOSTEK	222	31	253
ILOŚĆ PODJEDNOSTEK	1804	566	2370
ILOŚĆ mb	–	–	–
ILOŚĆ SKANÓW	–	–	–

ZAKRES POSIADANEJ DOKUMENTACJI

TEKST: książki pomiarowe, DG, DH, PZZ, dokumentacje otworów wiertniczych, profile szybów, filary ochronne, opinie dotyczące eksploatacji

KARTOGRAFIA: karty tytułowe; mapy: wyrobisk górniczych, powierzchni; mapy archiwalne

Archiwum Państwowe w Katowicach, zesp. Kopalnia Węgla Kamiennego „Siersza” w Trzebini, sygn. 12/1292/0, lata 1894–2001.

RYS HISTORYCZNY

ZAKŁAD GÓRNICZY	Siersza		
METODA EKSPLOATACJI	podziemna		
PRZEDSIĘBIORCA	NSW S.A. KWK Siersza		
NAZWA ZŁOŻA	Siersza		
RODZAJ KOPALINY	węgiel kamienny		
NAZWA TG NAZWA	Siersza I		
OG	Siersza I		
ROZPOCZĘCIE EKSPLOATACJI	–	ZAKOŃCZENIE EKSPLOATACJI	30.10.1999
KONCESJA I WYGASZENIE	decyzja nr 46/94 z dnia 27.05.1994 r. –		

Kopalnia prowadziła wydobycie węgla kamiennego w rejonie Trzebini, Jaworzna i Chrzanowa.

Działalność wydobywczą rozpoczęto w 1861 r. w kopalni „Nowa Izabela”, a od 1884 r. kontynuowano w kopalni „Artur”. Początkowo zakład należał do rodziny Potockich, a w 1907 r. został nabyty przez spółkę akcyjną Galicyjskie Akcyjne Zakłady Górnicze (od 1922 r. Sierszańskie Gwarectwo Węglowe). W 1943 r. kopalnię przejął koncern Ballestrema, a w 1945 r. włączono ją do Krakowskiego ZPW. W roku 1947 r. połączono kopalnie „Artur” i „Zbyszek” w jeden zakład o nazwie „Siersza”. W 1951 r. włączono do niego kopalnię „Krystyna”, a w latach 1950–1955 – kopalnię „Wanda”. Zakład zlikwidowano w 1999 r., a obiekty budowlane wyburzono.

W początkowym okresie funkcjonowania zakład posiadał szyb wydobywczy „Artur” i odwadniający „Izabela” o głębokości 140 m. W 1884 r. powstał szyb wydobywczy „Artur III” (193 m). Po roku 1948 wybudowano szyb „Zofia” i pogłębiono szyby „Artur I”, „Artur II”, „Zbyszek” i „Paula”. W 1974 r. oddano do eksploatacji podziemną magistralę łączącą kopalnię z elektrownią „Siersza”.

Na obszarze górniczym kopalni wydobycie prowadzono z pokładów 206, 207, 208, 209, 210, 214 oraz 301 i 303. Miąższość pokładów mieściła się w zakresie 3–11 m, w strefie głębokości 25–330 m.

Maksymalną wielkość rocznej produkcji kopalnia osiągnęła w 1979 r. Wydobyto wówczas ok. 3,8 mln t węgla.

Bibliografia

1. Frużyński A., *Kopalnie węgla kamiennego w Polsce*, Łódź 2012.
2. Główny Instytut Górnictwa, <http://zapadliska.gig.eu/pl/content/kopalnie>, dostęp z dnia 2.09.2020 r.
3. Jaros J., *Słownik historyczny kopalń węgla na ziemiach polskich*, Katowice 1984.
4. Pietraszek E., *Ośrodek Górniczy Siersza: 1804–1861–1961*, Kraków 1961.